

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף צ"ט ע"א

תקונא שתין ותשעה

טקסט התיקונים

בְּרֵאשִׁית ב' תְּרִין חֲכָמָה וּתְבוּנָה (ובינה), תְּלִיתָא יֵרֵאת יְהוּ"ה רֵאשִׁית דְּעַת (משלי א ז). וּבְהַאי דְּעַת אֲתָמֵר (בראשית ד א) וְהָאֲדָם יָדַע אֶת חוּה אִשְׁתּוֹ, דְּלִית זְווג אֱלָא בְּדַעַת דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְּאֲמָצְעִיתָא. יַחּוּדָא דְּאָבָא וְאִמָּא. הָכִי אִיהוּ לְתַתָּא צַדִּיק יַחּוּדָא דְּעֲמוּדָא דְּאֲמָצְעִיתָא וְשְׂכִינְתָּא דְּלַתָּא, וְגוּף וּבְרִית עֲלִיָּהוּ אֲתָמֵר (שמואל א ב ג) כִּי א' ל דְּעוֹת יְהוּ"ה וְגוּמֵר, וְתַרְוִיָּהוּ עֲדוֹת, דְּלִית עֲדוֹת פְּחוֹת מִתְּרִין.

תרגום לעברית

תְּקוּן שְׁשִׁים וְתִשְׁעָה, בְּרֵאשִׁית, ב' שְׁנַיִם, חֲכָמָה וּתְבוּנָה (ובינה), הַשְּׁלִישִׁית, יֵרֵאת יְהוּ"ה רֵאשִׁית דְּעַת, וּבְדַעַת הוּא נֶאֱמַר וְהָאֲדָם יָדַע אֶת חוּה אִשְׁתּוֹ, שְׁאִין זְווג אֱלָא בְּדַעַת, שֶׁהוּא הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי, הַיְּחוּד שֶׁל הָאָב וְהָאֵם, כִּךְ הוּא לְמַטָּה הַצַּדִּיק הַיְּחוּד שֶׁל הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי עִם הַשְּׂכִינָה שְׁלֵמָטָה, וְעַל הַגּוּף וְהַבְּרִית נֶאֱמַר כִּי א' ל דְּעוֹת יְהוּ"ה וְגוּמֵר, וְשְׁנֵיָּהֶם עֲדוֹת, שְׁאִין עֲדוֹת פְּחוֹת מִשְׁנַיִם.

טקסט התיקונים

וְהַאי בֵּין אִיהוּ יַחּוּד דְּאָבָא וְאִמָּא, אִיהוּ עֲמוּד סְבִיל כָּלָא, כְּגוּוֹנָא דְּשִׁמְיָא וְאַרְעָא דְּאֲתָמֵר בְּהוֹן דְּעֲלָמָא עַל חַד סְמִכָא קִיָּמָא, כְּמָה דְּאֵת אֲמֵר (משלי י כה) וְצַדִּיק יִסּוּד עוֹלָם, הָכִי אָבָא וְאִמָּא סְמִכִין עַל עֲמוּדָא דְּאֲמָצְעִיתָא, וְאִיהוּ יַחּוּד בֵּין אֵם וּבֵת כְּגוּוֹנָא דָא הוּ"ה,

וְכִיָּה אֶתְעַבְדּוּ ה' אֶחָד אֶחָד י' גִּי הָכָא וְי' גִּי הָכָא, וְאִיהוּ ו' יְחִיד דְּתַרֵּי אַחֲיוֹת, כְּגִוּוֹנָא דָא וְיִיזָר יְהוּ"ה, דָא רָזָא דָא' י' לְעִילָא י' לְתַתָּא ו' בְּאַמְצָעִיתָא.

תרגום לעברית

וְהֵבֵן הָזֶה הוּא הַיְחִיד שֶׁל הָאֵב וְהָאֵם, הוּא הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי שְׁנוּשָׂא הַכֹּל, כְּמוֹ שְׁשִׁמִּים וְאַרְץ נֶאֱמָר בָּהֶם שֶׁהָעוֹלָם עוֹמֵד עַל עֲמוּד אֶחָד, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמָר וְצָדִיק יְסֻד עוֹלָם, כִּי הָאֵב וְהָאֵם סְמוּכִים עַל הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי, וְהוּא הַיְחִיד בֵּין אֵם וּבֵת כְּמוֹ זֶה: הוּ"ה וְכוּ נַעֲשׂוּ ה' אֶחָד אֶחָד, שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה כָּאן וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה כָּאן, וְהוּ"ה הוּא יְחִיד שֶׁל שְׁתֵּי אַחֲיוֹת, כְּמוֹ זֶה: וְיִיזָר יְהוּ"ה, זֶה הַסֹּד שֶׁל א' - י' לְמַעְלָה, י' לְמַטָּה, ו' בְּאַמְצָע.

טקסט התיקונים

יְחִידָא דְּתַרְוֵיהּ כֹּלָה וְחֲמוּתָהּ, (ה' מִן אֱלֹהִי"ם ו') (נ"א ה"י מִן אֱלֹהִי"ם ו' מֵלָא), כֹּלְלָא דְּתַרְוֵיהּ ה' אִמָּא וּבִרְתָּא, ו' בֵּין תַּרְוֵיהּ, לְעִילָא לִית עֲרוּהּ, וּבִתְרָא דָא אִמָּר לֹא תִדְמָה לְיוֹצְרֶיהָ, לְתַתָּא בִּר מֵאַתְרֶיהָ אִמָּר (וִיקְרָא יח ו) לֹא תִקְרְבוּ לְגִלּוֹת, וְהָא אוּקְיָמָנָא לְעִיל. וְעוֹד אֲשַׁכְחָנָא רָזָא עֲלָאָה, עֲרוּ"ה ע"ר ו"ה, כִּד ו' בֵּין עַר דְּאִיהוּ רַע אֶתְעַבֵּיד עוֹר, הָדָא הוּא דְכָתִיב (בְּרַאשִׁית ג כֵּא) וַיַּעַשׂ יְהוּ"ה אֱלֹהִי"ם לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנוֹת עוֹר וַיִּלְבִּישֵׁם, וְעַלֵּיהּ אִתְמַר (וִיקְרָא יט יד) וְלִפְנֵי עוֹר לֹא תִתֵּן מְכַשׁוֹל, דְּהָא רַע מִן עוֹר, אִיהוּ עֲרוּהָ דְאַפְרִישׁ בֵּין ו"ה דְּאִינוּן אֶח וְאַחֻת, כִּד אֶתְלַבֵּשׁ אִילָנָא דְחַיִּי בְּאִילָנָא דְטוֹב וָרַע, הָדָא הוּא דְכָתִיב (בְּרַאשִׁית ב ט) וַעַץ הַחַיִּים כְּתוּבָה הֶגֶן, וַעַץ הַדַּעַת טוֹב וָרַע, בְּזִמְנָא דְאִיהִי (ס' א דְהָאִי) עַר בֵּין בְּרָא וּבִרְתָּא לֹא תִקְרְבוּ לְגִלּוֹת עֲרוּהָ, לֹא תִקְרְבוּ ו' לָהּ דְלֹא אֶתְגַּלֵּיא רַע בִּינֵיהּ דְאִיהוּ אַחֵר, דְּעַלֵּיהָ אִתְמַר (מִשְׁלִי כה ט) וְסוֹד אַחֵר אֵל תִּגַּל, עֲרָ"ה תַעֲזוֹר קִשְׁתָּהּ (חֲבִקוֹק ג ט), עַר יֵה, רַע בְּזִמְנָא דְאִיהוּ בֵּין י"ה, הֵהוּא רַע לֹא תִקְרַב י' בָּה'.

היחוד של שניהם כלה וחמותה, (ה' מן אלהי'ם ו') (ה'י' מן אלהי'ם ו' מלא), הפלל של שניהם ה'ה, אם ובת, ו' בין שתיקה, למעלה אין ערונה, ובמקום הזה אמר לא תדמה ליוצרה, למטה חוץ למקומו אמר לא תקרבו לגלות, והרי בארנו לעיל. ועוד מצאנו סוד עליון, ערן'ה ע'ר' ו'ה, כשו' בין ער, שהוא רע, נעשה עור, זהו שכתוב ויעש יהו'ה אלהי'ם לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם, ועליהם נאמר ולפני עור לא תתן מכשול, שהרי רע מן עור, הוא ערונה שמפרידה בין ו'ה שהם אח ואחות, כשמתלבש עץ החיים בעץ של טוב ורע, זהו שכתוב ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע, בזמן שהיא (שזה) ער, בין הפן והבת לא תקרבו לגלות ערונה, לא תקרבו ו' לה', שלא יתגלה רע ביניהם, שהוא אחר, שעליו נאמר וסוד אחר אל תגל, ערני'ה תעור קשתה, ער יה, רע בזמן שהוא בין י'ה, אותו הרע לא תקרב י' עם ה'.

טקסט התיקונים

והאי איהו קליפה דערלה, ע'ר' מן ערלה ר'ע, אדם בהאי חאב, כמה דאוקמוה מארי מתניתין אדם הראשון מושב בערלתו הוה, ודא גרים עריין בעלמא, ובגין דא עריה תעור קשתה, תעור איהו ערות בהפוך אתוון, באן אתר קשתה דאיהו קשת הברית, דעליה אתמר (בראשית לה טז) ותלד רחל ותקש בלדתה, תק'ש איהו קש'ת, (ורזא דמלה בעצב תלדי בנים), (שם ג טז) ומתמן אמרה חנה (שמואל א א טו) אשה קש'ת רוח אנכי.

תרגום לעברית

וזוהי קלפה של ערלה, ע'ר' מן ערלה ר'ע, אדם חטא בזה, כמו שבארוה בעלי המשנה, אדם הראשון מושב בערלתו הוה, וזה גרם עריות בעולם, ומשום זה עריה תעור קשתה, תעור הוא ערות בהפוך אותיות, באיזה מקום? קשתה, שהוא קשת

הברית, שעליה נאמר ותלד רחל ותקש בלדתה, תק'ש הוא קש'ש'ת, (וסוד הדבר בעצב תלדי בנים), ומשם אמרה חנה אשה קש'ש'ת רוח אנכי.

טקסט התיקונים

ודא רזא את קשתי נתתי בענן, ואוקמוהו חבריא מלה דאקיש לי, מוקש כתיב ביה, דביה הנה מוקש לאדם קדמאה, כמה דאוקמוהו אדם הראשון מושך בערלתו הנה, ומה דנטיר ליה איהו בהקש בשותפו עמי, בדיוקנא דילי, עלה אתמר (שם א כז) ויברא אלהי'ם את האדם בצלמו, בגין דמאן דנטיר ברית זכה למלכות, הרי איהו בהקש לי בשותפו עמי, ואם לא נטיר ליה אתחזר ק'ש, קשה ליה קשה לאת ה', ועל האי קש אתמר (עובדיה א יח) ובית עשו לקש, ואיהו לק'ש בהפוך אתון שק'ל, ואיהו שקל לצדיקים דנטרין ברית שקל הקדש, ווי למאן דלא נטיר ליה, וזכאה איהו מאן דנטיר ליה, ומאן דנטיר ברית האי איהו עד עליה ע' מן שמע ד' מן אחד, ואי לא נטיר ברית פרח מניה קוצא מן ד' מן אחד, ואשתאר אחר (עד ער). (כאן חסר)

תרגום לעברית

וזוה סוד את קשתי נתתי בענן, ופרשוהו החברים, דבר שמקיש לי כתוב בו מוקש, שבו היה מוקש לאדם הראשון, כמו שבארוהו אדם הראשון היה מושך בערלתו, ומה ששמר אותו הוא בהקש בשתפות עמי, בדיוקן שלי, עליה נאמר ויברא אלהי'ם את האדם בצלמו, משום שמי ששומר את הברית זוכה למלכות, הרי הוא בהקש לי בשתפות עמי, ואם לא שמר אותו, חזר ק'ש, קשה לו, קשה לאות ה', ועל הקש הזה נאמר ובית עשו לקש, והוא לק'ש בהפוך אותיות שק'ל, והוא שקל לצדיקים ששומרים ברית שקל הקדש. אוי לו למי שלא שומר אותו, ואשריו מי ששומר אותו. ומי ששומר את הברית הזו, היא עד עליו - ע' מן שמע, ד' מן אחד. ואם לא שומר את הברית, פורח ממנו הקוץ של ד' מן אחד ונשא אחר, (עד ער).

וְהָאָדָם יָדַע וְכו' (בראשית ד ד), קָם סָבָא פִּתַּח וְאָמַר רַבִּי רַבִּי וְעַד הָכָא לֹא הָיָה יָדַע אָדָם לְאַנְתִּיתָיָהּ, אֲלֹא בְּזִמְנָא דְחָאב אִסְתַּלַּק שְׂכִינְתָּא מֵאַתְרֵיהּ, וְהָכִי אוֹקְמוּהוּ מֵאַרִי מִתְנִיתִין, דְּבְּזִמְנָא דְלִית שְׂכִינְתָּא בְּאַתְרָהּ אִסּוּר בְּתַשְׁמִישׁ הַמָּטָה, בְּגִין דְּעָלָה אֶתְמַר (שם מַז לֹא) וַיִּשְׁתַּחוּ יִשְׂרָאֵל עַל

וְהָאָדָם יָדַע וְכו', קָם זִקְן פִּתַּח וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי, וְעַד כָּאן לֹא הָיָה אָדָם יוֹדֵעַ אֶת אִשְׁתּוֹ? אֲלֹא בְּזִמְן שְׁחָטָא הִסְתַּלְּקָה הַשְׂכִּינָה מִמְּקוֹמוֹ, וְכָךְ פִּרְשׁוּהוּ בְּעַלִּי הַמִּשְׁנָה, שְׂבִימִין שְׂאִין שְׂכִינָה בְּמִקּוּמָהּ, אִסּוּר בְּתַשְׁמִישׁ הַמָּטָה, מִשּׁוּם שְׁעָלֶיהָ נֶאֱמַר וַיִּשְׁתַּחוּ יִשְׂרָאֵל עַל רֹאשׁ הַמָּטָה, וַיִּמְאַיְזָה מְקוֹם הִסְתַּלְּקָהּ? מִיָּמִין וּשְׂמָאל שְׁשָׁם הָיְתָה, וְזֶהוּ סוּד הָעֶבֶר (ס"א ויעבו"ר) ע"ב רי"ו, חֶסֶד וּגְבוּרָה, וְלֹא לְחֶנֶם פִּרְשׁוּהוּ בְּעַלִּי הַמִּשְׁנָה הַנּוֹתֵן מִטָּתוֹ בֵּין צָפוֹן לְדָרוֹם יִהְיוּ לוֹ בָּנִים וְזָכָרִים, וְהוּא גֵרָם שְׁתַּסְתַּלַּק אוֹתָהּ מִטָּה מִשָּׁם, כִּךְ הוּא מִסְתַּלַּק מִתַּשְׁמִישׁ הַמָּטָה, וְאַחֵר שְׁקִבֵּל עֲנָשׁוֹ, חוֹזֶרֶת הַמָּטָה לְמִקּוּמָהּ. בְּאוֹתוֹ זְמַן, וְהָאָדָם יָדַע אֶת חֵיהָ אִשְׁתּוֹ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.